

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 07/09/2023

*****

PHÁP SU' TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI VỀ CÁCH GIỮ TÂM

(BÀI MƯỜI)

Hòa Thượng nói: **“Thế nào gọi là bậc thiện căn lợi trí? Bậc thiện căn lợi trí là người một nghe ngàn ngộ”**. Chúng ta cũng một nghe nhiều ngộ nhưng thường là chúng ta ngộ sai! Chúng ta quán sát khi chúng ta tiếp nhận lời giáo huấn của Phật Bồ Tát, của Cổ Thánh Tiên Hiền chúng ta đã hiểu đúng chưa? Chúng ta làm giáo dục, chúng ta sâu sắc hiểu được, để chuyển đổi tập khí xấu ác của một người là điều cực kỳ khó khăn. Chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đã vô cùng dày công dạy dỗ chúng ta. Nhà Phật nói: **“Phật thị môn trung bất xả nhất nhân”**. Nhà Phật không xả bỏ bất cứ người nào. Các Ngài dùng tất cả những phương tiện khéo léo nhất, thậm chí dùng hình phạt để có thể tiếp độ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Bậc thiện căn lợi chí là các bậc đã chuyển đổi từ nơi tâm, các Ngài vì tất cả chúng sanh không từ lao nhọc, các Ngài đọc sách cũng là vì chúng sanh mà đọc sách bởi vì muốn phục vụ chúng sanh thì phải có thường thức phong phú; các Ngài tu dưỡng phẩm đức cũng là vì tất cả chúng sanh mà tu; các Ngài áo, ăn cơm, nuôi dưỡng sắc thân cũng là vì có đủ sức khoẻ để phục vụ chúng sanh”**. “*Đọc sách*” là những việc như đi học, nghe pháp, tiếp nhận sự giáo dục. “*Thường thức phong phú*” là chúng ta phải làm được tất cả mọi việc trong đời sống. Niệm Phật là công phu chính của nội tâm nhưng bên cạnh đó, chúng ta cũng phải biết tất cả các lĩnh vực khác trong đời sống.

Tôi không học qua trường lớp, không biết tiếng anh nhưng cách đây hơn mười năm, tôi đã lập website: **“*Tinhkhongphapngu.net*”**, tự xử lý thủ công các Video, các Audio. Chúng ta làm giáo dục, chúng ta muốn dạy người học Phật thì chúng ta phải nắm được các học vấn căn bản. Chúng ta phải học những học vấn căn bản này từ Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền, từ những vị Thầy sáng suốt. Người ngày nay rất giỏi sáng tạo, người chân thật học Phật thì họ chỉ “*y giáo phụng hành*”, nghe lời dạy và làm theo.

Trước đây có lần, buổi sáng tôi giảng ở Hưng Yên, buổi chiều tôi giảng ở Bắc Ninh, tôi phải di chuyển bằng đường tắt, phải đi phà để tiết kiệm thời gian, nếu tôi không có sức khoẻ thì tôi không thể làm được điều này. Chúng ta phải ăn uống vừa đủ để có sức khoẻ phục vụ chúng sanh, nếu chúng ta chìm đắm trong “*tài, sắc, danh, thực,*

thuy” thì chúng ta đã sai. Trước đây, tôi thường mặc những bộ quần áo nhãn nhỏ, tôi tự cắt tóc, người khác nhìn thấy tôi họ đều cảm thấy rất sợ. Tôi làm như vậy là để ra vẻ mình là người tu hành. Khi tôi dịch đĩa của Hòa Thượng, tôi nhìn thấy Hòa Thượng luôn mặc rất đẹp, khi Ngài đến quốc gia nào thì Ngài mặc y phục của quốc gia đó. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta muốn độ chúng sanh thì chúng ta phải tùy thuận chúng sanh”**.

Trong đời sống hàng ngày, trong cách đối nhân xử thế tiếp vật chúng ta đều phải tinh tường, phải biết những kiến thức thường thức. Nếu chúng ta không biết những kiến thức thường thức thì chúng ta không thể phục vụ chúng sanh. Khi mọi người sản xuất đậu, mọi người gửi hình ảnh của miếng đậu cho tôi xem, nhìn ảnh tôi biết mọi người làm đậu đã đạt hay chưa, nếu miếng đậu thẳng cứng thì đậu đã bị dư nước chua vì vậy đậu sẽ không ngon, không béo ngậy. Tôi nhìn màu sắc lá rau qua Camera thì tôi biết vườn rau đã được chăm sóc đúng cách, đã đủ dinh dưỡng chưa. Chúng ta cắt rau xong, vệ sinh giàn xong thì chúng ta phải để cây con lên ngay, nếu chúng ta để giàn trống trong nhiều ngày thì chúng ta đã lãng phí dinh dưỡng và nước.

Chúng ta biết mọi việc nhưng chúng ta không động tâm, không cưỡng cầu. Khi tôi nghĩ đến Hoà Phú hay Sơn Tây thì những việc ở mỗi nơi mới hiện ra, tôi không ghi nhớ canh cánh ở trong lòng. Nếu chúng ta chỉ biết niệm Phật mà chúng ta không biết làm những việc khác thì chúng ta đã sai. Chúng ta có nhiều năng lực thì chúng ta mới có thể độ được nhiều chúng sanh. Chúng ta phải chân thật chuyển đổi từ nơi tâm, năng lực của tự tánh chúng ta vốn đầy đủ. Rất nhiều việc tôi làm lần đầu tiên nhưng tôi vẫn có thể làm tốt, nếu tôi chưa biết làm một việc nào đó thì tôi sẽ chủ động hỏi, tôi hỏi một lần thì tôi có thể làm. Dịp Tết vừa qua, lần đầu tiên tôi gói bánh chưng nhưng tôi vẫn có thể gói bánh rất nhanh và đẹp.

Chúng ta tu dưỡng phẩm đức để những người xung quanh tin tưởng chúng ta. Khi tôi mới đi dạy tiếng Hán, kiến thức của tôi chưa nhiều nhưng tôi luôn dạy học trò rất nhiệt tình. Khi Sư bà gọi điện nhờ tôi dạy tiếng Hán cho mọi người, Sư bà nói: **“Nghe nói Thầy dạy có tâm dĩa lắm!”**. Sư bà nói không có tiền trả cho tôi nhưng tôi nói: **“Sư bà yên tâm, có tiền hay không có tiền con cũng dạy y như vậy!”**. Chúng ta cho rằng việc nào đó chúng ta không cần biết thì chúng ta đã sai! Chúng ta phải tinh tường, thấu đáo trong mọi phương diện đời sống thì chúng ta mới có thể độ được chúng sanh. Chúng ta không những tường tận mà còn phải **“lịch lãm”** trong mọi việc. Thí dụ, khi chúng ta lái xe, dùng xe, chăm sóc xe chúng ta cũng đang độ chúng sanh. Tôi cũng phải hướng dẫn mọi người cách rửa xe, cách cuốn bọt, mở bọt che ô tô để mọi người có thể mở bọt nhanh và không bị nhăn. Đây chính là **“thường thức”**. Tôi cũng phải học cách cuốn bọt từ một người khác.

Hòa Thượng nói: **“Những người như thế nào thì mới có thể buông xả? Người có thể buông xả, thứ nhất là những người thiện căn, lợi chí; Thứ hai là những**

người thiện căn, phước đức sâu dày”. Người thượng căn lợi trí là người đã phát đại tâm vì chúng sanh phục vụ. Người phước đức sâu dày là người khi vừa tiếp xúc với lời dạy của Cổ Thánh Tiên Hiền thì họ chân thật tận lợi ích của sự buông xả nên họ dám buông xả. Họ hiểu bố thí giống như gieo hạt giống, chúng ta gieo càng nhiều hạt giống thì chúng ta sẽ càng có nhiều trái ngọt. Chúng ta muốn hạt phát triển được thì chúng ta phải biết gieo hạt ở nơi có đất tơi xốp, không gieo hạt trên đất đá sỏi hay trên bãi cỏ. Chúng ta thường chỉ buông xả trên miệng mà không buông xả trên tâm.

Hòa Thượng nói: **“Người căn tánh trung hạ rất khó buông xả, họ như hiểu mà không hiểu, hiểu nhưng hiểu sai cho nên họ vẫn cứ là thợ nghiệp, vẫn cứ là thợ báo. Loại người căn tánh trung hạ chỉ có một cách để được độ, đó chính là phải nghiêm trì cấm giới”**. “Nghiêm trì cấm giới” là chúng ta triệt để “y giáo phụng hành”, làm theo lời dạy một cách triệt để, chúng ta phải trải qua một đời sống nghiêm túc, không vượt qua những nguyên tắc, quy phạm. Người căn tánh bậc trung đã khó buông xả, người căn tánh bậc hạ còn khó buông xả hơn. Chúng ta là người thuộc căn tánh bậc trung hay thậm chí là “trung bình yếu”. Một gia đình, một đoàn thể đều có quy phạm, chúng ta tuyệt đối tuân thủ quy phạm này thì chúng ta có cơ hội được cứu.

Hòa Thượng nói: **“Pháp môn thì bình đẳng nhưng căn tánh của chúng ta thì khác nhau. Nếu chúng ta không biết điều này thì cả đời chúng ta tu hành vẫn cứ là không thể có thành tựu! Cách tốt nhất là chúng ta lão thật, thành thật niệm Phật; Tâm, nguyện, giải, hành của chúng ta phải tương ứng với Phật”**. Căn tánh của mỗi người hoàn toàn khác nhau nên chúng ta phù hợp với các pháp môn khác nhau. Thí dụ, khi Thầy thuốc bốc thuốc thì Thầy thuốc phải tùy theo thể trạng của mỗi người, cùng một bệnh nhưng người có dạ dày yếu thì phải dùng thuốc khác với người không có bệnh về dạ dày. Chúng ta thấy người khác tu thiền quán nên chúng ta học theo trong khi căn tánh của chúng ta không đủ thì chúng ta chỉ ngồi ngủ gật. Tâm, nguyện, cách hiểu và việc làm của chúng ta tương ứng với Phật là chúng ta phải bỏ đi cách thấy, cách biết, cách làm của chính mình, chúng ta nhất định phải bỏ đi “cái ta”. Người làm theo cách thấy, cách biết, cách làm của chính mình thì họ sẽ luôn gặp chướng ngại.

Trước đây, nhiều người cho rằng giáo dục Thánh Hiền là cổ xưa không còn phù hợp với thời hiện đại nên họ tìm hiểu những phương pháp giáo dục khác. Giáo dục của Thánh Hiền đã được không gian, thời gian minh chứng, chúng ta thật làm, chúng ta thật chuyển đổi thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta sẽ chuyển đổi. Nhiều người không thật làm nên họ không thật có thành tựu vì vậy họ không tin vào giáo dục Thánh Hiền, họ tự ý bổ sung vào lời dạy của người xưa. Chúng ta dạy con cái người khác nhưng con cái chúng ta chưa ngoan hiền, gia đình chúng ta chưa hạnh phúc thì chúng ta phải xem lại chính mình! Chúng ta yêu thương con một cách mù quáng, yêu thương con không đúng cách thì chúng ta sẽ không thể dạy được con. Một số đứa trẻ sống ở nước ngoài có Ba Mẹ học giáo dục Thánh Hiền, khi các con ở về nước cùng Ba Mẹ, tôi nhìn thấy các con rất ngoan và nghe lời Cha Mẹ, khi người lớn nói chuyện thì chúng ngồi thẳng

lung, chăm chú lắng nghe. Loài khi rất mạnh động nhưng con người vẫn có thể dạy được, tôi đã từng nhìn thấy một người dạy năm con khi, khi đến giờ ăn thì năm con khi tự cầm bát xuống lấy đồ ăn, người chủ chưa cho phép ăn thì chúng cũng chưa ăn. Thầy Trần nói: **“Con chúng ta phản nghịch thì chúng ta quán sát xem chúng ta có phản nghịch không!”**. Chúng ta không “y giáo phụng hành” chính là chúng ta phản nghịch.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta buông xả “ngã sở” hay chính là buông xả “cái của ta” thì chúng ta chân thật có thể trở thành “pháp khí”, chúng ta trở thành một người quanh mình, lỗi lạc có thể làm lợi ích chúng sanh”**. “Ngã sở” là cái của ta. Chúng ta muốn tâm, nguyện, giải, hành của mình tương ưng với của Phật Bồ Tát thì chúng ta phải buông xả “ngã sở”, buông xả tình chấp, cách biết, cách thấy, cách làm của chính mình. Nếu chúng ta chưa buông xả được thì chúng ta phải ngày ngày nỗ lực hướng đến. Chúng ta để tập khí, phiền não lôi đi như một con gấu bông bị buộc dây thì chúng ta ko thể có thành tựu.

Chúng ta phát tâm vì chúng sanh thì chúng ta sẽ không ngại khó nhọc, miệt mài học tập. Người thế gian nói: **“Sống đến già, học đến già”**. Chúng ta học để làm phong phú thường thức của mình để chúng ta giúp ích được nhiều chúng sanh. Hàng ngày ngoài việc học tập làm phong phú thường thức, chúng ta phải tu dưỡng phẩm đức, chúng ta tu dưỡng phẩm đức cũng là vì chúng sanh. Chúng ta chỉ làm cho dễ coi, không thật làm thì chúng ta đang lừa người. Chúng ta ăn, ngủ điều độ, nuôi dưỡng sắc thân để có sức khoẻ phục vụ chúng sanh. Nếu chúng ta không chăm chỉ, nỗ lực làm gì thì tập khí của chúng ta sẽ sinh khởi. Người xưa đã nói: **“Nhàn cư vi bất thiện”**. Ở Yên Bái, hiện nay, mọi người đang tích cực phục vụ chúng sanh thông qua các việc làm như tổ chức các lớp học trải nghiệm sống, nấu cháo từ thiện, nhặt rác, mọi người bận rộn vì chúng sanh nên họ không có thời gian rảnh để phiền não!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!